

PARAULA I VIDA

La sol·licitud pels més dèbils

Fa uns dies vaig poder beneir i inaugurar a Puigcerdà uns nous locals de Càritas per a atendre els qui demanen ajuda en moments de greu crisi, i l'endemà, a Andorra la Vella, l'ampliació d'una Escola especial, amb quaranta anys de recorregut esplèndid i que porta el bell nom de *Ntra. Sra. de Meritxell* creada per iniciativa de Càritas andorrana i que ara té la col·laboració del Govern andorrà i de molts particulars, que han fet d'aquesta Escola un referent internacional d'excel·lència en l'atenció als discapacitats físics i mentals.

El beat Joan Pau II deia que «la qualitat d'una societat i d'una civilització es mesura pel respecte que manifesta cap als més febles dels seus membres» (Any internacional dels minusvàlids, 1981). Es tracta de posar els necessitats al centre de les nostres atencions i prioritats, i sempre amb un cor «compassiu», que fa seus els patiments del pròxim, com el Bon Samarità de la paràbola.

És en Déu creador de les persones, que els cristians descobrim la dignitat de totes i de cadascuna de les persones humanes. El grau de salut física o mental no afegeix ni treu res a la dignitat de la persona, més encara, si sofreix, el seu sofriment pot donar-li encara drets especials en la nostra relació amb ella, ja que la fa més necessitada. Quan el Papa Benet XVI va visitar Barcelona, va tenir l'encert de «dedicar» al matí un nou temple a Déu, la bellíssima nova Catedral dels pobres, la Sagrada Família de Gaudí,

Benedicció de l'escola Nostra Senyora de Meritxell

i a la tarda en clara relació de conseqüència, va voler visitar i agrair l'Obra benèfic-social del Nen Déu, institució de caritat bastida fa més de cent anys per uns laics preocupats per la infància desatesa de la ciutat. Volia mostrar la veritat del que diu Sant Jaume en la seva carta: «Així com el cos, sense l'esperit, és mort, també la fe sense les obres és morta» (Jm 2,26). I en aquell àmbit d'atenció als infants malalts i més pobres ens va dir: «Per al cristià, tot home és un veritable santuari de Déu, que ha de ser tractat amb molt respecte i afecte, sobretot quan es troba necessitat. L'Església vol així fer realitat les paraules del Senyor a l'Evangeli: «Us asseguro que allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). En aquesta terra, aquestes paraules de Crist han impulsat molts fills de l'Església a dedicar les seves vides a l'ensenyament, la beneficència o la cura dels malalts i discapacitats. Inspirats en el seu exemple, us demano que continueu socorrent els més petits i necessitats, donant-los el millor de vosaltres mateixos» (7 de novembre de 2010).

Convé molt que els qui pateixen malalties o minusvalideses psíquiques o físiques puguin rebre sempre aquell amor i atencions que els facin sentir valorats com a persones en les seves necessitats concretes. Cerquem la manera d'ajudar-los, de reclamar que no disminueixin les ajudes públiques a les persones més dependents de la societat, que soles mai no se'n podran sortir. Comprometem-nos més per al seu servei i ajudem les institucions que en tenen cura. I no deixem de pregar per tots els qui pateixen i pels qui estan al seu servei, treballant incansablement perquè les persones amb discapacitats puguin ocupar el seu just lloc en la societat i no siguin marginades a causa de les seves limitacions. «Els nens discapacitats són els nostres àngels», em va dir una vegada una dona senzilla de Terra Santa...

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Presentació de *Catalonia Sacra*

► L'art és un camí privilegiat per acostar-se al misteri de la fe i és, per això, un mitjà d'evangelització i catequètic inigualable. Per tal de valorar aquesta oportunitat d'evangelització, els bisbes de les deu diòcesis amb seu a Catalunya han presentat de forma conjunta *Catalonia Sacra*, un projecte de difusió del patrimoni cultural de l'Església que vol facilitar a les persones interessades la possibilitat de visitar i conèixer més de 300 esglésies de les deu diòcesis catalanes. La foto correspon a l'acte de presentació celebrat el passat 19 de juliol a Santa Maria del Mar, de Barcelona. D'esquerra a dreta, el Sr. Jordi Bonet, arquitecte; Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona; el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona; Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona; i el Sr. Daniel Font, coordinador del projecte.

GLOSSA

Senyor, renova la vida sobre la terra!

Uns adolescents comentaven una experiència viscuda aquest estiu, quan, acompanyats d'alguns pares i mares del grup, van fer la Pica d'Estats. Arribats al cim, contemplant la vista que se'ls oferia i ponderant la bellesa de l'obra de Déu, s'encetà un debat sobre el respecte a la natura, l'acció de les persones sobre ella i la responsabilitat que tots hi tenim. Un dels pares comentà que aquesta reflexió que afecta el medi ambient, eclipsada en part per la crisi actual, respon a un greu problema que cal afrontar: d'una banda, la limitació dels recursos i, de l'altra, la qüestió de la contaminació, amb efectes com el canvi climàtic. Els negocis i les empreses han de prendre les seves decisions des de les lleis físiques que determinen els equilibris biològics i els límits dels recursos. Hi ha, assenyalà, una responsabilitat directa, de cadascú, que incideix en els aspectes més quotidians de la nostra vida: la mesura en l'ús de l'aigua, el consum controlat d'energies, la cura en l'eliminació de les deixalles domèstiques, el respecte a la natura quan en gaudim... Només així, afirmà, podrem afrontar els problemes de desigualtat provocats pel medi ambient i oferir un

món habitable a les generacions futures.

Aquests joves recordaven, amb joia, la pregària comunitària dalt del cim, a partir d'un guió preparat per tres d'ells i una de les mares; l'estona llarga de silenci, gens avorrida, densa, introduïda abans del parenostre. En aquella estona de pau i contemplació sentien, deien, la proximitat de Déu i de la seva obra, i se sentien alhora criatures seves, cridades a testimoniar aquest amor diví i a treballar per un món on tothom tingui espai per fer-hi estada i viure-hi dignament com a fill o filla d'aquest Pare de tots.

L'ordre i l'harmonia del món que Déu ha posat en mans de la humanitat, de les generacions que s'han anat succeint, amb la pluralitat d'éssers i la diversitat de relacions entre ells, demana un agraïment i un respecte al voler diví: «Ets beneït, Déu misericordiós! Que el teu nom sigui beneït per sempre! Que et beneïxi eternament tota la creació» (Tb 3,11); i una pregària continuada perquè ens ajudi a mantenir-ho: «Quan envies el teu alè, reneix la creació i renoves la vida sobre la terra» (Sl 104,30).

Enric Puig Jofra, SJ

Un pensament de Joan XXIII

«Oh, la simplicitat de l'Evangeli i de les *Flores de Sant Francesc*. Cada vegada que n'assaboreixo les pàgines, les torno a llegir amb delectança interior. Espero i acolliré joiosament l'arribada de la "germana mort" (Sant Francesc d'Assís), segons les circumstàncies que Déu vulgui. Per pobre que em quedi i em mori, no ho seré més que el meu pare: eren tretze fills sobre les seves espatlles!»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven.

En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho». Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dóna seny als ignorants. R.
Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justísimos. R.

El servent vostre està prompte / a guardar-los amatent; / però, qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit. R.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; / així seré irreprovable / i net d'una gran culpa. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engraiat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres». Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de los Números (Nm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. Al posarse sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar enseguida.

Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque estaban en la lista, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento.» Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo.» Moisés le respondió: «¿Estás celoso de mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor fuera profeta y recibiera el espíritu del Señor!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*
La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Aunque tu siervo vigila / para guardarlos con cuidado, / ¿quien conoce sus faltas? / Absuélveme de lo que se me oculta. R.

Preserva a tu siervo de la arrogancia, / para que no me domine; / así quedará libre e inocente / del gran pecado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,1-6)

Ahora, vosotros, los ricos, llorad y lamentaos por las desgracias que os han tocado. Vuestra riqueza está corrompida y vuestros vestidos están apolillados. Vuestro oro y vuestra plata están herrumbrados, y esa herrumbre será un testimonio contra vosotros y devorará vuestra carne como el fuego. ¡Habéis amontonado riqueza, precisamente ahora, en el tiempo final! El jornal defraudado a los obreros que han cosechado vuestros campos está clamando contra vosotros; y los gritos de los segadores han llegado hasta el oído del Señor de los ejércitos. Habéis vivido en este mundo con lujo y entregados al placer. Os habéis cebado para el día de la matanza. Condenasteis y matasteis al justo; él no os resiste.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, dijo Juan a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no es de los nuestros.» Jesús respondió: «No se lo impidáis, porque uno que hace milagros en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro. Y, además, el que os dé a beber un vaso de agua, porque seguís al Mesías, os aseguro que no se quedará sin recompensa.

El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te hace caer, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos al infierno, al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te hace caer, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies al infierno. Y, si tu ojo te hace caer, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos al infierno, donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

Jesús i els infants. Fragment de la pintura de Lucas Cranach, el Vell. Museu Winterthur (Zúric)

COMENTARI

Magnanimitat i opció fonamental

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50 □ **dimarts**: Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Mt 18,1-5.10 ■ **dimecres** (□ Lleida): Jb 9,1-12. 14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62 □ **dijous**: Jb 19,21-27 / Sl 26 / Lc 10,1-12 ■ **dívendres**: Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11 ■ **disabte**: Tb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24 ■ **diumenge** vinent, XXVII de durant l'any (litúrgia hores: 3a setmana): Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16 (o més breu: 10,2-12).

El text d'avui presenta una excepcional intervenció de Joan com a portaveu dels deixebles. La seva observació a Jesús deixa entreveure una visió estreta i esquifida dels seguidors de Jesús. «N'hem vist un que es valia del teu nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més». El pitjor de tot és que l'observació sembla incloure Jesús en el col·lectiu: «perquè no és dels qui vénen amb nosaltres». Per això la resposta de Jesús és taxativa i mostra una magnanimitat extraordinària que sembla que no tenien els seus deixebles. Jesús no solament accepta l'activitat que l'exorcista fa en el seu nom sinó que va més enllà i formula un principi molt positiu: «qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres». I pas-

sa a exemplificar-ho amb el fet de rebre un vas d'aigua perquè són del Crist. No estem pas lluny de la paràbola del judici final de Mateu.

El tarannà i la dinàmica de la proclamació del Regne té una força universal imparabile. Les exhortacions de Jesús en cap moment entren en la via de l'exclusió o del sectarisme. El Regne és per a tothom i la proclamació del Regne no la fan només els deixebles de Jesús. En alguns textos molt significatius (per exemple en la paràbola del bon samarità (Lc), o en la paràbola del judici final (Mt) ni tan sols es demana de fer el bé i d'estimar en nom de Jesús. Per començar, n'hi ha prou amb «practicar el Regne» amb l'estimació i la proximitat als germans i germanes. I cal

notar que això, alguns cops, es fa sense adonar-se'n.

El darrer tema d'aquest fragment que hem llegit avui es fa ressò d'un ensenyament que tenim també en el sermó de la muntanya: tot el que ens pot fer caure del camí del regne s'ha de treure del davant perquè no ens entrebani. En el fons és una crida a l'opció fonamental per Jesús i pel Regne. Això ja lliga amb el que acabem de comentar: cal prendre seriosament l'entrada en el Regne. Per això comença amb l'escàndol dels petits (febles) que creuen, però després s'allarga als propis obstacles. El Regne demana una decisió global i incondicional. No petites opcions anecdòtiques.

Oriol Tuñi, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

40. Jesús i Josep d'Arimatea

Tots quatre evangelistes ens narren que un membre benestant del Sanedrí, Josep d'Arimatea, va demanar a Pilat el cos de Jesús. Marc (15,43) i Lluc (23,51) hi afegeixen que Josep era un que «esperava el regne de Déu», mentre que Joan (cf. 19,38) el qualifica com un deixeble secret de Jesús, un deixeble que, per por dels cercles jueus dominants, fins aquell moment no s'havia manifestat obertament com a tal.

Joan esmenta a més la participació de Nicodem (cf. 19,39), del qual havia relatat en el tercer capítol (cf. vv. 1-8) la conversa nocturna amb Jesús sobre naixement i renaixement de l'home. Després del drama del procés, en que tot semblava conjurar-se contra Jesús i ja no semblava alçar-se cap veu a favor seu, venim ara a conèixer l'altre Israel: persones que estan a l'espera. Persones que es fien de les promeses de Déu i busquen el seu acompliment. Persones que en la paraula i en l'obra de Jesús hi reconeixen la irrupció del regne de Déu, l'inici de l'acompliment de les promeses.

De persones així, fins ara n'havíem trobades en els evangelis prevalentment entre la gent senzilla: Maria i Josep, Elisabet i Zacaries, Simeó i Anna —a més dels deixebles, tots els quals, si bé provinents de diferents nivells culturals i de diversos corrents d'Israel, tanmateix no pertanyen als cercles influents. Ara —després de la mort de Jesús— ens vénen a trobar dos personatges notables de l'estament culte d'Israel que, si bé encara no han gosat declarar la seva condició de deixebles, tenien tanmateix aquell cor senzill que fa l'home capaç de la veritat (cf. Mt 10,25s).

Mentre els romans abandonaven als voltors els cossos dels ajusticiats en la creu, els jueus valoraven que fossin enterrats; existien llocs assignats per l'autoritat judicial precisament per a això. En aquest sentit, la petició de Josep forma part del costum judicial jueu. Marc relata que Pilat s'estranyà que Jesús ja hagués mort i que de seguida s'informà mitjançant el centurió sobre la veritat de tal notícia. Després de la confirmació de la mort de Jesús, ell va concedir el cos de Jesús al membre del consell (cf. 15,44).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 2a part, Ed. Claret)

EVANGELIZAR

El Sínodo sobre la evangelización

En sintonia com el Sínodo de los Obispos que se reunirá durante el mes de octubre en Roma y con la apertura del Año de la Fe, iniciamos la publicación de una serie de artículos extractados del libro del Dr. Xavier Morlans, a partir de su libro *El primer anuncio. El eslabón perdido*, publicado por Editorial PPC, Madrid, 2009. El Dr. Morlans ha revisado y en algún punto ha actualizado estos extractos de su obra.

Xavier Morlans (Llinars del Vallès, 1949), sacerdote de la archidiócesis de Barcelona, es profesor de teología fundamental en la Facultad de Teología de Catalunya e impulsor del itinerario de iniciación cristiana de adultos que, con el nombre de «Tornar a creure» —Volver a creer—, se viene desarrollando en diversas parroquias y obras eclesiales de Barcelona desde el año 2002, y también en otras diócesis, en especial en la de Sant Feliu de Llobregat. Recientemente ha sido nombrado consultor del Pontificio Consejo para la Nueva Evangelización.

«En la literatura pastoral de los últimos años —escribe Xavier Morlans—, especialmente en la que recoge las reflexiones y experiencias en torno a cómo relanzar la actividad evangelizadora de la Iglesia, se ha ido imponiendo poco a poco pero con decisión el término *primer anuncio* (también llamado *anuncio explícito de Jesucristo, anuncio misionero, predicación misionera...*). Empleamos este término para designar aquella actividad puntual o aquel conjunto de actividades que tienen por objetivo proponer el mensaje nuclear del Evangelio a quienes no conocen a Jesucristo, a quienes habiéndole conocido se alejaron de él y a quienes creyendo que ya lo conocen suficientemente viven una fe cristiana rutinaria, con la intención de suscitar en todos ellos un interés por Jesucristo que pueda llevar a una primera adhesión o una revitalización de la fe en él.»

Agradecemos a Mn. Xavier Morlans y a la Editorial PPC la autorización que nos han concedido de publicar esta serie. Esperamos que nos ayude a estar en comunión con el Sínodo sobre «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana» y con el Año de la Fe propuesto por Benedicto XVI a toda la Iglesia.

«¡La paz interior actúa contra los virus y los tumores!»

El médico-cirujano e investigador de la Universidad de Harvard doctor Mario Alonso Puig manifiesta que: «¡La paz interior produce células que actúan contra los virus! La felicidad es una forma de ser y de estar. La felicidad personal está asociada al aumento de un neurotransmisor llamado *dopamina*. Cuando estamos en este estado de paz interior, el sistema nervioso, el parasimpático, se activa y favorece la producción de células que actúan contra las bacterias, los virus y los tumores.»

O sea que la paz interior produce cambios, que nos pueden ayudar y nos harán sentir *bien* y además son *curativos*.

Teresa de Jesús y Juan de la Cruz, ya en el siglo XVI, enseñaban sobre los valores de la paz y del *contento interior*. Ella decía:

—«Es importante poner el alma en paz porque todas las potencias se sosiegan» —benefician al cuerpo y al espíritu;

—«Los mismos trabajos —adversidades, cruces— son de tanto valor y de tan buena raíz que de ellos mismos sale la paz y el contento interior.»

Juan de la Cruz urgía:

—«Busca la paz»; «Ten el alma en paz»; «Los bienes morales —las virtudes— consigo traen siempre paz y tranquilidad.»

La paz interior —la espiritual— ayuda a la salud corporal.

J. M. Alimbau

SANTORAL

30. ✠ Diumenge XXVI de durant l'any. Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església, dàlmeta, mort a Betlem (420), patró dels llibrers, biblistes i traductors; santa Sofia, vídua.

1. Dilluns. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. Dimarts. Sants Àngels de la Guarda; Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. Dimecres. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; sant

Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. Dijous. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. Divendres. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. Dissabte. Sant Bru (Colònia 1035 - Squillace 1101), prev., retirat al desert de Charreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

INTENCIONS DEL SANT PARE (octubre)

General: Que es desenvolupi i progressi la Nova Evangelització als països d'antiga cristiandat.

Missional: Que la celebració de la Jornada Missionera Mundial sigui ocasió d'un renovat zel missioner.

ENTREVISTA

JOSEP M. BONIQUET

Donar-se al món del sord

José Maria Boniquet va entrar en contacte amb la Pastoral del Sord de Barcelona de la mà de Mn. Josep Albiol, a.c.s. Cada dimarts i dijous col·labora en activitats i el dissabte ajuda en l'Eucaristia a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Barcelona; també ha impartit sessions sobre la vida de sants i el Parenostre, a més d'organitzar mensualment una visita cultural. «Estic convençut que aquestes petites coses fan que el treball sovint silencios t'ompli el cor del més important per a una persona, com és l'alegria de compartir amb tothom el que el Senyor et dona mitjançant la fe», afirma Josep M. Boniquet, que va participar recentment en un pelegrinatge a Lourdes i a l'Encuentro de la Pastoral del Sordo, a Castelló. Aquest cap de setmana se celebren els actes del Dia Mundial de les Persones Sordes.

Com va viure el darrer pelegrinatge amb la Pastoral del Sord a Lourdes?

Els anys 2010 i 2012 he acompanyat persones sordes amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Penso que portar persones discapacitades és una manera molt important de viure la fe veritable. Els discapacitats ens transmeten aquesta fe en Jesús, i a través de les seves incapacitats i sofriments ens donen l'alegria de viure-la. Lourdes és, per damunt de tot, una trobada amb Maria, que ens acull tal com som, per poder pregar i donar gràcies al seu Fill pel que ens dona cada dia.

Quina valoració fa de la trobada de Castelló?

Va ser una trobada sobre la Nova Evangelització, amb conferències i aportacions per compartir com es realitza en diferents diòcesis la tasca d'evangelització entre les persones sordes. La Pastoral del Sord de Barcelona va poder presentar el DVD de l'*Evangelí de Marc* —amb llengua de signes catalana (LSC)— que vàrem difondre arran de la Missió Metròpolis. Fa uns anys que anem traduïnt a LSC la Bíblia per a les persones sordes. Enguany, amb motiu de l'Any de la Fe, preparem un Catecisme adaptat.

Com viu la fe en Jesucrist?

Ser cristià és una entrega sense límits a tot el que el Senyor vol. És Maria, la Mare de Jesús, qui agafant-me de la mà m'acompanya per anar pujant aquesta escala tan alta per arribar al seu Fill. Cada dia, amb els nostres actes, anem pujant un esglau. Abans d'anar a dormir, em pregunto: «Senyor, he donat la veritable imatge d'un bon cristià a totes les persones que he trobat?» Hem de procurar que al final de la nostra vida puguem dir: «Senyor, he fet la vostra voluntat.»

Òscar Bardají i Martín

16a Festa i Fira del Llibre Pirinenc

El teòleg Dr. Francesc Torralba, coordinador de la Càtedra de Pensament Cristià del Bisbat d'Urgell, va oferir l'homília religiosa qua va tancar els actes de la 16a Festa i Fira del Llibre Pirinenc, en la qual s'atorguen els Premis Literaris «Homilies d'Organyà». Francesc Torralba va parlar després de l'escriptora convidada enguany, Najat El Hachmi, que va oferir un text que s'anomena «homília laica», una reflexió que va centrar en la utilització de la llengua catalana i el procés de creació. Francesc Torralba va parlar a la seva homília, que va llegir a l'església de Santa Maria d'Organyà, el temple on foren predicades les famoses Homilies ara fa vuit-cents anys, de «Experiència de Déu i alliberament», i va concloure que la llibertat és un regal, un valuós do que ens ha estat donat, però a la vegada una font d'angoixa i de responsabilitat. «En el fons, els homes no volen llibertat, sinó satisfacció i tranquil·litat», però va apuntar que contra aquesta temptació cal apostar obertament per la llibertat, que mai no ha de ser incompatible amb l'afirmació de Déu.

L'acte va seguir després amb el lliurament dels Premis Literaris que fan referència al text escrit més antic en llengua catalana que es coneix avui, les «Homilies d'Organyà», descobertes per l'historiador Miret i Sans el 1905 a la rectoria d'Organyà, i que són un conjunt de sis sermons escrits en pergamí que van ser escrits per als preveres de la col·legiata de Santa Maria d'Organyà el 1204.

L'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe-Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra amb data 30 de juliol de 2012 ha signat els següents nomenaments

Nomenaments no parroquials:

Il·lm. Mn. Ignasi Navarri i Benet, ha estat nomenat Vicari General de la Diòcesi d'Urgell i Moderador de la Cúria; Il·lm. Mn. Antoni Elvira i Gorgorió, serà Vicari episcopal per a l'acció pastoral; Mn. David Codina Pérez, serà Secretari General i Canceller del Bisbat d'Urgell, així com Secretari particular del Sr. Arquebisbe i Cap de Gabinet del Copríncep episcopal; Sr. Carles Martín Neira, ha estat nomenat Delegat diocesà per als assumptes econòmics. Van prendre possessió dels seus oficis el 30 de juliol al Palau episcopal de La Seu d'Urgell.

Mn. Josep M. Mauri Prior, és el nou Representant personal del Copríncep episcopal i manté l'ofici de Vicari General i Ecònom diocesà. Mn. Joan Pujol Balcells, Rector de la Parròquia de Santa Maria de Balaguer, ha estat nomenat Arxiprest de Noguera, i deixa el càrrec de Vicari General. Mn. Nemesi Marqués Oste, ha estat nomenat Assessor dels Serveis del Copríncep Episcopal i continua essent Vicari judicial diocesà. Mn. Cinto Busquet Paredes, ha estat nomenat Subdelegat diocesà de Família i Vida, i col·laborador de l'Escola Diocesana de Formació Permanent d'Urgell.

Així mateix ha signat els següents nomenaments parroquials que prendran possessió oportunament, segons convingui en cada cas:

Mn. Antoni Elvira i Gorgorió, Rector de la Parròquia de Sta. Eulàlia de Mèrida d'Encamp, al Principat d'Andorra. Mn. Pau Bellido Segarra, Rector de la Parròquia de St. Feliu de Sort, i de les Parròquies de St. Lliser d'Arcalís, St. Andreu de Baén, St. Pere d'El Pujalt, St. Marçal d'Estac, Sta. Maria de Gerri de la Sal, St. Martí de La Bastida de Sort, de Llagunes i de Montcortès de Pallars, La Purificació d'Olp, St. Cristòfol de Peramea, St. Andreu de Pujol i l'Assumpció de Vilamur. Mn. Cinto Busquet Paredes, Prevere Adscrit amb facultats a la Parròquia de Sta. Maria de Puigcerdà, i també a les Parròquies de St. Miquel d'Isòvol, St. Pere d'Olopte, Sta. Eugènia de Saga i St. Tomàs de Ventajola. Mn. Henry Vargas Holguín, Rector de la Parròquia de la Mare de Déu de Valldeflors de Rialp i de les Parròquies de la Mare de Déu del Roser d'Aidí, St. Serni d'Altron i de Baiasca, St. Martí de Caregue, Sta. Anna de Llavorsí, St. Pere de Llessui, St. Esteve de Montenartró i de Sorre, St. Cristòfol de Roní, St. Víctor de Saurí i St. Iscle i Sta. Victòria de Surp. Mn. Lluís Miquel Sánchez Gutiérrez, Coadjutor de la Parròquia de St. Ot, de La Seu d'Urgell i Rector de la Parròquies de St. Serni de Noves de Segre, St. Julià de Taús i St. Martí de Tost.

Mons. Vives ha acceptat la jubilació com a Rector de la Parròquia de Sta. Eulàlia de Mèrida d'Encamp de Mn. Xavier Esplandiú Juclà, que serà Adscrit a la Parròquia de St. Esteve d'Andorra la Vella i residirà a Sta. Maria del Fener d'Andorra la Vella.

90è aniversari de Mons. Malla

El dimarts 4 de setembre va complir el seu 90è aniversari de naixement Mons. Ramon Malla i Call, bisbe de Lleida des de 1968 a 1999 i actualment bisbe emèrit, resi-

dent a Lleida ciutat. Havia estat Vicari general d'Urgell i Delegat permanent de la Mitra al Principat d'Andorra durant el pontificat de Mons. Ramon Iglesias Navarri (1967-1968), i posteriorment fou Administrador Apostòlic d'Urgell i Copríncep d'Andorra durant els anys 1969-1971, fins a la presa de possessió de l'Arquebisbe Joan Martí Alanís. Amb aquest motiu, l'Arquebisbe d'Urgell participà en el senzill i emotiu acte d'homenatge que se li tributà a la Residència sacerdotal de Lleida on actualment resideix amb la seva germana, amb un dinar de fraternitat. Va presidir l'acte Mons. Joan Piris, Bisbe de Lleida, amb els Vicaris i el seu fidel secretari Mn. Vicenç Ros, així com els sacerdots residents i les religioses de la Residència sacerdotal.

Inici del curs del Seminari Interdiocesà

Des del 6 al 8 de setembre, els seminaristes del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya han tingut la seva trobada d'inici de curs 2012-2013 al Seminari Major de Tortosa, acompanyats pel Rector i el Vicerector Mn. Norbert Miracle i Mn. Jaume Casamitjana. Durant aquests tres dies feren un recés i la revisió de les activitats formatives d'estiu, i una introducció a l'Any de la Fe, que els fou presentada per Mons. Xavier Salinas, Bisbe de Tortosa i President de la Subcomissió de Catequesi de la CEE.

LA PLETA

Diada de Meritxell a Andorra

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va presidir la Missa solemne de la Patrona del Principat, la Mare de Déu de Meritxell, al seu Santuari.

A l'acte hi van assistir un gran nombre de fidels i pelegrins que hi van pujar a peu des de totes les parròquies d'Andorra, que van omplir el temple de gom a gom, i una nodrida representació institucional. Van acompanyar els cants els Petits Cantaires lliures d'Andorra.

Van ser presents la Representant Personal del Copríncep francès, M. I. Sra. Sylvie Hubac, i també el Representant Personal del Copríncep Episcopal, Mn. Josep M. Mauri i Prior, recentment estrenat en el seu càrrec; a més del Cap de Govern,

el Síndic General, la major part dels Cònsols de les set parròquies i representants dels grups parla-

mentaris al Consell General. També les altres representacions institucionals i tots els sacerdots de les Valls, presidits per l'Arxiprest, i amb ells el nou Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira. Mons. Joan-Enric Vives va demanar a la Sra. Hubac que transmetés al Copríncep francès, S.E. François Hollande, «els nostres millors desitjos per a la seva persona i el seu treball, i la nostra pregària a la Mare de Déu de Meritxell per una bona presidència i pel seu treball envers Andorra, per França, i per Europa i pel món sencer en moments difícils».

«Que Maria ens porti la prosperitat i la solidaritat internacional perquè la civilització sigui veritablement la civilització de l'humanisme, de la justícia, de la pau i de l'amor.»